

9. Přílohy

9.1. Příloha 1 – Rozhovor s profesorem Albækem

S: Jak tedy vypadá dánský novinář?

E: Těžká otázka. Drtivá většina dánských novinářů studovali na novinářské škole. Ale není ten titul novinář není chráněný. A také novinářský svaz nevyžaduje, aby lidé měli novinářské vzdělání. Takže máte řadu lidí, kteří mají jiný typ vzdělání, ale kteří pak pracovali jako novináři, a kteří se vlastně mohou stát členy novinářského svazu. Na druhou stranu stále platí, že většina dánských novinářů má vysokoškolské vzdělání.

S: Vidíte nějaký rozdíl mezi starší generací novinářů a mladší generací?

E: Myslím si, že není takový rozdíl v pohledu na profesi, nebo na to, co chtějí dělat. Ale je tu jasný rozdíl v tom smyslu, že mladší novináři už když jsou na žurnalistické škole, byli vyškoleni pro práci na různých platformách. Takže dřív jste byli mnohem víc specializovaní. Když jste psali do novin, tak jste jenom psali. Když dnes píšete do dánských noviny, tak se po vás chce, abyste například dělali i videa. Hranice mezi různými specializacemi v žurnalistice, pokud jde o platformy, se zmenšily. Pro mladší novináře, je to docela to přirozená věc, oproti tomu pro řadu starších novinářů bylo mnohem obtížnější přejít od jedné platformy k možnosti publikovat na více platformách.

S: Mluvil jste o tom, že téměř každý novinář je součástí Unie. Jaké jsou důvody této situace?

E: Myslím si, že press karta je velmi dobrý důvod. Také vyjednává kolektivních smluv samozřejmě. Protože kdybyste neměli novinářský průkaz, nedostanete se na akce, nemůžete být akreditováni. Takže je tu velmi silná motivace pro to, aby se lidé stali členy svazu, a tou je novinářský průkaz.

S: Jaká je situace se vzděláním v novinářů v Dánsku?

E: Vysoká škola žurnalistiky byla v Dánsku mimo univerzitní systém a byla to spíše odborná příprava. Takže tam bylo velmi málo či téměř žádný výzkum v žurnalistice. Proto se v roce 1998 rozhodlo o založení dvou nových programu žurnalistiky na dvou univerzitách. V Dánsku chyběli novináři-výzkumníci. Byli výzkumníci v oblasti médií, kteří se zabývali médii z hlediska sociálních věd a politologie, ale většinou jich bylo velmi málo. Rozhodli se tedy, že takhle změni situaci, ale nemohli najít žádné novináře, kteří by disponovali akademickými znalostmi. Proto jsem byl přijat na univerzitu, abych zde vybudoval výzkumné prostředí pro studium žurnalistiky.

S: Jaká je DMJX?

E: Je to také univerzitní systém. Mají nějaký výzkum, ale je to velmi málo. Nemají profesory, postgraduální studenty, nemají doktorandy. A bylo to opravdu zajímavé, protože množství zaměstnanců ve všech, kteří se chtěli stát součástí Aarhuské University, ale předsedkyně školy žurnalistiky nechtěla, aby byli ovlivněni. Obávali se, že když se tito akademicky vzdělaní novináři dovzdělají, oddálí se od běžné populace. Nebudou již psát pro obyčejné lidi. Takže je tam pár zaměstnanců, kteří chtějí a dělají akademický výzkum, ale mají problém to rozvíjet, protože jim chybí zázemí a podpora.

S: V čem tkví úspěch svazu?

E: Dříve svaz byl mimořádně dobrý ve vyjednávání o platech a pracovních podmínkách. Novináři měli v Dánsku opravdu hodně vysoké platy ve srovnání s jinými skupinami, které mají stejnou úroveň vzdělání. Takže když se vrátíte o 15, 20 let zpátky byl svaz velmi, velmi dobrý ve vyjednávání. Na průměrné úrovni si novináři vydělávali ve srovnání s jinými skupinami o hodně více peněz. Měli plat na úrovni vysoce kvalifikovaných akademiků. Ale to se kvůli mediálnímu trhu změnilo. Dnes máte hodně novinářů, kteří nemají stálou smlouvu.

S: A myslíte si, že svaz v posledních letech získává silnější nebo méně silný hlas?

E Stále má velmi silný hlas, ale myslím si, že to mají, mají velmi složité. Práce novinářů se poměrně rychle mění. Dřív jeden ze způsobů, jak jste si zajišťovali vysoké platy, bylo říkat, že to je specializované povolání a jako takové potřebuje další příjmy. Ale teď, protože se všechno stává tekutějším, je obtížnější takovou argumentaci použít.

9.2. Příloha 2 – Rozhovor s Asbjørnem

S: Jaké je Vaše povolání?

A: Jsem docentem na Dánské škole médií a žurnalistiky.

S: A jaké bylo Vaše povolání předtím?

A: Na škole jsem jako zaměstnanec na plný úvazek už nějakých 18 let. Začínal jsem jako zaměstnancem na částečný úvazek. Předtím jsem byl novinář na volné noze, a ještě předtím jsem byl kmenovým reportérem pro noviny.

S: Jste členem novinářského svazu?

A: Ano

S: Jak dlouho a proč jste do svazu vstoupil?

A: Začal jsem být členem již při studiu na škole. V té době se to jmenovalo Dánská škola žurnalistiky. A vstoupil jsem do studentské pobočky novinářského svazu již během prvního semestru. Nabízelo se to, protože to bylo poměrně levné stát se studentským členem.

S: Jaké jsou Vaše zkušenosti se svazem?

A: Jsem docela biased (zaujatý), ale svůj bias znám, a to je pro mě důležité. Pracoval jsem jako předseda lokálního pobočky svazu tady na škole. Bylo nás něco kolem 40 zaměstnanců. Bylo to ještě v době, kdy jsme byli čistě žurnalistická škola. Tehdy měl svaz velmi silnou pozici, obzvláště ve vyjednávání kolektivních smluv. Nyní už je to jiné, škola již není jen žurnalistická, máme tu mediální pracovníky, grafiky, specialisty na marketing apod. Tehdy ale učitelé byli především novináři a mojí prací bylo udržovat dobré vztahy mezi nimi, ředitelem školy a svazem. Dneska je již trochu jinak, svaz má jasněji vymezenou agendu a také jsou pravidla dané státem.

S: Můžete dát nějaký příklad z praxe?

A: Před rokem a půl došlo tady ve škole k velkým škrtům. Chtěli zbavit zaměstnanců. Svaz tedy společně vyjednával s vedením, aby se spravedlivým způsobem provedlo snižování rozpočtu. Nakonec to skončilo tak, že to bylo dobrovolné. Kdo chtěl, tak mohl dát výpověď a dostal za to odstupné. V tomhle jsou velmi silní a profesionální.

S: Jaké benefity využíváte?

A: Ob rok pořádají velkou konferenci, odbornou konferenci. Trvá dva dny a pořádají všelijaké festivaly a setkání s mediálními špičkami. Říkají tomu dánský mediální festival. Je to velmi dobré a já, díky svému členství, se tam dostanu za levné peníze. Můžu navštívit všechny druhy kvalitních seminářů, dobrých sezení a setkat se s přáteli a kolegy novináři z celé země. To mi přijde jako hodně dobrá iniciativa svazu. Navíc tam dělají hodně práce na obhajobu svobody médií, svobody slova,

autorských práv, všech těch věcí souvisejících s médii navrch. Kromě toho také odvádí práci na mezinárodním poli na podporu novinářů a práv médií a svobody slova v jiných zemích. To je myslím taky velmi důležitá práce, ale myslím si, že by ji mohli dělat mnohem, mnohem lépe. Nemyslím si, že svaz je v tomto ohledu tak silným hlasem jako býval. Ale stejně jsem vděčný, že to dělají, protože jsou jedni z mála, kdo se tomuto věnuje. Je to jeden z nejdražších odborů v Dánsku. Ale já to platím rád. Členství i pojištění, které mi slouží v případě, že bych se dostal do problémů. Navíc mají dobré právníky.

S: Považujete tedy svaz za slabší, než býval?

A: Ano, ano, naprosto.

S: Jaké jsou hlavní výhody, které využíváte nebo které Vám svaz jako učiteli nabízí?

A: Za hlavní výhodou považuji kolektivní smlouvu. Nevím, jak je to v České republice, nebo jak to bývalo v Československu, ale odbory v Dánsku a v severských zemích jsou oddělené od státu. Některé z nich byly či jsou velmi úzce propojeny se sociálními demokraty, což není případ novinářské unie. Jsou tedy levicové, ale v žádném případě nejsou propojeny se státem, takže svaz může být velmi nezávislý, i proto má silnou pozici. A díky ní mi může zajistit dobré podmínky, pracovní standardy nebo také se ujistí, že moji kolegové nebudou podhodnoceni.

S: Využíváte některé další služby, které poskytuje svaz?

A: Ne, ne, neřekl bych. Čas od času chodím třeba na některý seminář nebo něco takového. Kdysi, když jsem pracoval ještě jako novinář, jsem měl problém s autorskými právy. Jiné médium převzalo můj materiál. Nechal jsem to na svazu, mají na to specializované právníky, a ten to vyřešil. To mi taky přijde dobré.

S: Doporučil byste svým studentům, aby vstoupili do svazu?

A: Ano, vždy. Vždy jim budu říkat, aby tak učinili. Samozřejmě může nastat situace, kdy někdo ze svazu udělá nebo řekne něco, co je tak mimo mísu, mimo hranice, že byste nejradyji zrušili své členství. A je mnoho věcí, se kterými nesouhlasím. A bezesporu je to strašně předražené. Ale stejně zůstává členem a vždycky bych doporučil svým studentům, aby byli členy, protože věřím spolupráci. Věřím ve spolupráci, spíš než ve snahu získat jen svůj vlastní malý prospěch.

S: Myslíte si, že je tlak na lidi, aby se stali členy svazu?

A: Rozhodně bych svému kolegovi nevyčítal, že není člen svazu. Navíc když svaz vyjedná nějaký benefit (v kolektivní smlouvě), tak se to týká i nečlenů. Takže můžete být nečlenem a prostě si jen čerpat benefity. Považuji to za správné a určitě by nebylo dobré, kdyby mu benefity vedení upíralo jen kvůli tomu, že není členem svazu. Ale určitě bych mu doporučil, aby se členem svazu stal.

S: Takže pokud vyjednává smlouvy se školou, tak je to veřejná nebo jenom ty dvě strany vědí, detaily té smlouvy?

A: My máme dohodu uvnitř novinářského svazu, že si sdílíme informace o našich smlouvách. A to je velmi silný způsob pro kolektivní jednání. Je to dobré, protože jediní, kdo těží z utajených smluv, je vedení. Takže zveřejňování nebo, nebo sdílení informací o tom je to velmi silná zbraň svazu.

S: Jsou nějaké výhody, které vám ve svazu chybí?

A: Neřekl bych, myslím si, že svaz poskytuje více než dost. Možná naopak by měl některé služby omezit.

S: Změnil byste něco na svazu?

A: Myslím, že mají příliš, příliš drahé návyky. Svaz by se podle mého názoru dal klidně provozovat třeba s polovičním členským příspěvkem. Největší výzvou pro svaz teď je, jak se vypořádat s novináři pracující na volné noze, a to platí na národní i mezinárodní úrovni. To je teď asi největší výzva, před kterou svaz stojí. I tihle novináři by měli mít benefity stejné jako mám já jako zaměstnanec.

9.3. Příloha 3 – Rozhovor s Danielem

S: Jaké je tvoje zaměstnání?

D: Zatím jsem pořád student, ale za týden jdu na stáž. Na rok a půl. (v Dánsku studenti žurnalistiky absolvují šest semestrů a pak rok a půl trvající stáž, která jim slouží jako vyvrcholení jejich studia).

S: A kam míříš?

D: Budu v printu. Jsem domluven, že půjdu do Berlingske v Kodani (jedny z největších dánských novin).

S: Jsi součástí novinářského svazu?

D: Ano.

S: A proč? Proč ses pro členství rozhodl?

D: V první řadě to bylo proto, abych získal novinářský průkaz. Ale velkou motivací mi byla i studentská sleva. Zároveň můžete získat podporu od odborů. Tu jsem vlastně ještě nevyužil.

S: Využíváš ještě některé další výhody v novinářském svazu?

D: Ano, ale zatím jsem toho moc nevyužil. Dávají nám press kartu. To je skvělá možnost a je důležité ji mít. Potom tu ještě je pojištění (pojistka v případě nezaměstnanosti). Ale to jsem ještě neměl možnost využít. Alespoň tedy ne na profesionální úrovni.

S: Dobře. Jsou nějaké výhody, které svaz neposkytuje a ty bys chtěl, aby poskytoval?

D: Asi ne. Nemám žádné přání. Myslím si, že odvádí velmi dobrou práci.

S: Co se ti tedy na nich líbí?

D: Přiznám se, že to úplně nevím. Nebyl jsem s nimi nebyl moc v kontaktu. Docela oceňuji slevy pro studenty. A slyšel jsem od lidí, že jejich pomoc, když ji člověk potřebuje, je rychlá a profesionální. To je fajn. Jsem členem, ale zatím jsem toho moc nevyužil.

S: Máš zpětnou vazbu od spolužáků ohledně svazu?

D: Ano, ale všichni jsme ve stejné situaci. Teď jdeme na stáž, takže to začíná být relevantní. Předtím, při našem studiu, to nebylo tak důležité.

S: Je něco, co bys změnil v novinářském svazu?

D: Nevím. Vlastně si myslím, že odvádějí dobrou práci. Mají spoustu kurzů, které můžeš absolvovat zdarma. Ano, myslím si, že to dělají docela dobře. Vím, že teď je nepotřebuju, i když jsem členem, ale jsem si jist, že v budoucnu se to změní.

S: Většina novinářů v Dánsku jsou součástí svazu. Jaké jsou podle tebe důvody proč tomu tak je?

D: Jedná se o dánskou tradici. Mzda se vyjednává prostřednictvím těchto svazů, proto je důležité, abychom všichni byli členy. Získají tím velký mandát k vyjednávání všech mezd a kolektivních smluv.

S: Takže plánuješ zůstat členem? I po zvednutí členství na plnou cenu?

D: Ano, určitě.

9.4. Příloha 4 – Rozhovor se Steffenem

S: Jaké je vaše povolání?

F: Jsem docentem na Dánské škole médií a žurnalistiky.

S: A vaše působení předtím?

F: Pracoval jsem jako novinář na volné noze asi 12 až 14 let, což vedle své pozice na škole stále občas dělám.

S: Kde jste studoval?

F: Mám bakalářský titul, který byl kombinací Aarhuské univerzity a Kodaňské univerzity. Poté jsem si udělala magisterský titul a nakonec doktorát, který jsem absolvoval na Kodaňské univerzitě. Takže to byla kombinace různých univerzit.

S: Jste členem Dánského novinářského svazu?

F: Ano.

S: Jak dlouho?

F: Asi od té doby, kdy jsem maturoval, nebo možná i trochu před maturitou. Protože pokud si vzpomínám, tak tam byla nějaká studentská sleva nebo něco takového, když se člověk jako by přidal k svazu. Takže tak asi 15 let.

S: A proč jste se rozhodl vstoupit?

F: Myslím, že původně jsem se rozhodl vstoupit z různých důvodů. Jedním z nich bylo získat novinářský průkaz. Oficiální průkaz a jakýsi důkaz, že jste novinář, nebo alespoň, že můžete použít k prokázání toho, že pracujete jako novinář. Pro nás byl takový mytologický, dá se říct jakoby něco, co bylo husté mít. A také vám to umožňovalo dělat řadu věcí. Například jste s ním mohli procházet přes policejní zátarasy. Ale byly tam i další různé druhy výhod. Například jste mohli získat volný vstup na různá místa, například a festivaly nebo zábavní park nebo něco takového. Takže to byl takový spíš jakoby vedlejší efekt té karty, že jste to mohli tak nějak využít. Takže karta byla pro mě zásadním důvodem. Další důvod byl získat takový ten pocit, že patříte do nějaké skupiny, že máte nějakou profesi a že jste ve skupině, která tu profesi sdílí, a chcete tu profesi podpořit a pomáhat ji rozvíjet. To pro mě jako studenta bylo důležité. Pocit, že někam patříte a jste součástí skupiny. Také si myslím, že Unie v pozdější poslední části mého studia dělala řadu takových propagačních aktivit, které nám studentům tak nějak říkaly, co nám mohou nabídnout a které tak nějak mě inspirovaly k tomu, abych se k nim přidal. A jsem stále členem, takže jsem toho nelitoval. Jojo, myslím si, že odvádí dobrou práci v tom, že o sobě studentům říkají.

S: Jaké výhody využíváte jako učitel nebo jste využíval jako novinář?

F: Když jsem byl novinář, používal jsem výhody, které měly většinou něco společného s právními výhodami. Například s otázkami autorských práv. Několikrát se mi stalo, že různé druhy médií porušily některá autorská práva. Svaz mi pomohl získat nějakou platbu za toto porušení autorských práv.

Jako učitel, myslím si, že je to takový to je trochu obskurnější, nemyslím si, že bych čerpal konkrétně výhody, jako učitel, je to spíš způsob, jak zůstat v kontaktu s tou branží. A jelikož učím a dělám na škole, která je velmi propojená s průmyslem jako takovým, pořád má smysl tak trochu k tomu průmyslu patřit. I když jsem primárně učitel a novinář až na druhém místě.

Ten pocit sounáležitosti s průmyslem, i když v něm moc nepracuji, je ale pro mě stále důležitý.

S: A jsou nějaké výhody, které byste chtěli mít a které nejsou součástí svazu?

F: Dobrá otázka. Asi ne, myslím, že odbory vlastně nabízejí spoustu různých možností pro novináře. A to dává smysl, protože je to odborový svaz pro novináře, a ne pro profesory žurnalistiky. Takže vím, že někteří moji kolegové, profesori jsou členy jiných svazů, které jsou spíše svazy profesorů. Takže si myslím, že důvod, proč jsem členem tohoto novinářského svazu, je pravděpodobně dán mou novinářskou minulostí. Ale ne, nechybí mi nic.

S: Většina novinářů jsou členy svazu. Jaké jsou podle Vás pro to důvody?

F: Myslím si, že odvedli dobrou práci při jakési propagaci a budování značky. A také z hlediska toho, že mají poměrně velkou sílu, pokud jde o vyjednávání s mediálními domy, pokud jde o kolektivní smlouvy a jakési odměny, které můžete dostat jako freelancer atd. Myslím, že, že udělali poměrně hodně, možná, zejména pro lidi, kteří pracují na stálých pozicích, a pak méně pro lidi, kteří pracují jako freelanceři.

S: Myslíte si, že existuje tlak na nečleny, aby byli členy?

F: Asi trochu záleží na tom, kde pracují. Víím, že na některých pracovištích, možná zejména na tradičních mediálních pracovištích, celostátní noviny nebo celostátní televize, si myslím, že existuje určitý tlak na to, aby se stali členy svazu. Ale myslím si, že u novějších mediálních společností, digitálních startupů a podobně, kde nemají moc velkou tradici v tom, aby se stali členy odborů, nebo aby měli pracovníky, kteří jsou členy odborů, ten tlak není.

S: Kdybyste mohl něco změnit nebo vylepšit ve svazu, co by to bylo?

F: To je dobrá otázka. Kdyby mohli nějak podpořit provázanost mezi mediálními společnostmi a vzdělávacím sektorem. Není to něco, co by mi úplně chybělo ze strany svazu, ale bylo by to podle mě dobré. Již máme i nějakou spolupráci se svazem, například svaz také podporuje DMJX finančně s některými výzkumnými projekty, ale mohlo by se to rozšířit

9.5. Příloha 5 – Rozhovor s Hansem

S: Jaké je Vaše povolání?

H: Jsem politický poradce v Dánském svazu novinářů.

S: Jak dlouho?

H: Ve svazu jsem od roku 1999. 23 let. Začínal jsem jako asi ve vyjednávání obecných dohod a poradenství jednotlivých členů unie. Posledních asi 10 let jsem politický poradce.

S: Proč jste vstoupil do svazu?

H: Beru to jako součást práce. Předtím když jsem působil v jiném svazu, tak jsem byl taky členem

S: Jaké výhody máte od svazu jako člen?

H: Využívám jen některé z nich – semináře a tak dále, ale často jsem na seminářích sám přednášející. Ale jinak mnoho výhod ve svazu nevyužívám. Snad proto, že jsem jedním z benefitů sám.

S: Jsou nějaké výhody, které svaz neposkytuje a vy byste je chtěl?

H: Asi ne, jsem docela spokojen.

S: Jaká je síla svazu?

H: Máme 90 dohod s mediálními společnostmi po celé zemi, včetně Grónska. Většina ostatních odborů, má pouze jednu nebo několik málo kolektivních smluv, které by měly všechny společnosti akceptovat. My se snažíme o více individuální přístup. Věřím, že jsme docela flexibilní. Pracujeme také na tom, co bychom chtěli zlepšit. Chtěli bychom například, aby Dánský svaz novinářů lépe ještě lépe radil a podporoval naše členy, kteří jsou na volné noze a samostatně výdělečně činní.

S: Jakou agendu svazu považuje za důležitou?

H: Naší hlavní náplní je zlepšit platové a pracovní podmínky členů. A jsem rád, že nám to, alespoň podle mého názoru, daří. O to se snažíme. A pak musíme pracovat na tom, aby se Dánsko stalo ještě otevřenější společností se svobodou tisku, svobodou projevu a s dobrými podmínkami pro média a mediální svět. Proto jsem rád, že se zaměřujeme na tuto obecnou agendu týkající se platů a zlepšování podmínek, vzdělávání, školení a otevřené společnosti. A pak vlastně v současné době velmi intenzivně pracujeme na některých pravidlech a pokynech v oblasti svobodných povolání a samostatně výdělečně činných osob a novinářů na volné noze. Na tom pracujeme dlouhodobě a nyní věřím, že jsme konečně na dobré cestě. Vyžadovalo to i podporu Evropské komise a dánské vlády.

S: A vy jste v DJ už, jak jste říkal, 24 let. A za tu dobu, myslíte si, že se hlas Dánské unie posílil, nebo méně posílil, nebo zůstal stejný?

H: Myslím si, že pozice novinářů měli v určitém smyslu oslabila. Za starých časů to byli jen novináři, kdo mohli psát o tom, co se děje ve společnosti. Byl to gatekeeperi nikdo jiný to nemohl dělat. Dnes to může dělat každý. Takže svým způsobem pozice novináře zeslábla. Ale svým způsobem je to cíl, aby ta společnost byla otevřenější. Takže z tohoto pohledu to bylo silnější.

S: Většina novinářů je součástí dánské unie. Jaké jsou podle vás důvody?

H: Především bych rád zdůraznil, že máme mnoho dalších mnoho členů, nejenom novináře. Před mnoha lety bylo rozhodnuto, že bychom měli být nejen pro novináře, ale i pro všechny ostatní, kteří pracují s médii a v komunikaci. To znamená tiskoví fotografové, ilustrátoři, grafici, organizátoři, a také členové, kteří pracují s komunikační reklamou, blogeri, influenceri. Dnes je nás tedy 18 000, z toho zhruba polovina jsou novináři. A oni jsou členi, tedy alespoň doufám, protože si myslí, že DJ jim poskytuje dobré služby za peníze, a protože jsou součástí zajímavé komunity.

S: Myslíte si, že existuje tlak v některých redakcích, mezi novináři, kteří jsou členy, a novináři, kteří nejsou členy svazu?

H: Vlastně znám jen pár novinářů, kteří nejsou členy. Například ve vysílání, ve zvukovém celostátním vysílání DR je asi 1000 zaměstnanců a jen tak 20 až 25 nejsou členi svazu. Nicméně pokud mají politické, ekonomické, náboženské, jakékoliv důvody, nechtějí být členy, tak je to naprosto v pořádku. Pokud je to v tom měřítku, tak si myslím, že to nedělá žádné problémy. Velkým problémem ohledně členů je, že někteří novináři na seniorních pozicích nechtějí být členy. My bychom je chtěli mít za členy, ale někteří řadoví zaměstnanci nechtějí, aby jejich šéf byl členem ve stejném svazu jako oni sami. O tom teď vedeme diskusi. Musíme to zvládnout, protože je to nutné.

S: Ale šéfredaktor nemůže být členem.

H: Ano. Když máte moc přijímat a propouštět lidi nemůžete být členem.

9.6. Příloha 6 – Rozhovor s Jensem

S: Jaké je Vaše zaměstnání?

J: 14 let jsem šéfredaktorem časopisu.

S: Jste členem svazu?

J: Teď momentálně ne, protože jsem šéfredaktor, ale předtím jsem s drobnými pauzami hodně dlouho byl členem od roku 86.

S: Co vás motivovalo ke členství?

J: Mnoho důvodů. Především máte press kartu a pojištění. Ale samozřejmě také jednání s médií, o kolektivních smlouvách. To je v Dánsku velmi důležité, protože většina lidí, kteří pracují v novinářině a v médiích, jsou organizováni tak či onak. Má to nějaký společenský přínos, že se setkáváme s dalšími kolegy z jiných médií, můžete si vyměňovat nápady, a pak rozvíjet nové aspekty vaší práce.

S: Zmínil jste se o výhodách, je něco, co byste chtěl mít a není to součástí nabídky svazu?

J: Asi mě nic nenapadá.

S: Nějaké další výhody členství Vás napadají?

J: Máte společenskou smlouvu se svými kolegy. Můžete rozvíjet, a také je to dobré pro navazování kontaktů, když chcete změnit práci. Není v pořádku, abychom byli celý život ve stejné práci. Takže je to taky dobrá možnost. A pak je tu festival s mnoha zajímavými lidmi z celého světa. Rád tam přijdu nabrat zkušenosti a popovídat. A máme také mnoho speciálních specializovaných v různých v různých skupinách. Například, pokud vás konkrétně zajímá nějaká část sociálních médií atp. Dánská novinářská federace už mnoho let velmi chytře snaží vytvářet dobré podmínky pro lidi, nejen pro novináře, ale pro pracovníky médií obecně.

S: Proč si myslíte, že většina dánských novinářů jsou členy svazy?

J: Myslím, že je to kvůli výhodám, protože máte všechno, co potřebujete.

S: Doporučil byste tedy členství svým zaměstnancům?

J: Ano.

S: A máte vazbu od kolegů šéfredaktorů?

J: My, když se o tom bavíme, tak je to spíš o tom, jestli je nějaký nový precedens, Oni (svaz) jsou občas velmi političtí. Předchozí prezident svazu nebyl moc dobrý.

9.7. Příloha 7 – Rozhovor s Mørtenem

S: Jaké je Vaše povolání?

M: Jsem externím učitelem na DMJX.

S: A předtím?

M: Byl jsem dlouho ředitelem televizní divize TV2 v Jutlandu.

S: Jste členem Dánského svazu novinářů?

M: Ne.

S: Proč jste se rozhodl nebýt členem odborů?

M: Nechtěl jsem. Členem jsem byl necelý rok, než jsem byl povýšen na seniorní pozici.

S: Zažil jste někdy boje, se kterými se podle vás členství v unii lépe vypořádá?

M: Ne.

S: Byl ten jeden rok, kdy jste byl členem, opravdu jiný? Popřípadě v čem?

M: Ne

S: Doporučil byste členství svým studentům? Proč?

M: Ano – protože jejich kolegové se budou zlobit, pokud nebudou členy – a pokud budou mít tu smůlu, že skončí v médiích, která nerespektují jejich práva, svaz by jim mohl být nápomocný.

S: Jaké jsou podle Vás důvody, proč je většina dánských novinářů členy DJ?

M: Je to dánská tradice – v kombinaci s implicitním tlakem kolegů a svazu.

9.8. Příloha 8 – Rozhovor s Jensem2

S: Jaké je vaše povolání?

T: Jsem docentem na DMJX.

S: A jaké bylo vaše působení předtím?

T: Začínal jsem jako novinář. Vystudoval jsem žurnalistiku a stal jsem se novinářem. Pak jsem si přidal magisterské vzdělání v oboru žurnalistika na University of South Denmark. Takže jsem studoval obě možné žurnalistické školy.

S: Jste členem Dánského svazu novinářů?

T: Ano

S: Jak dlouho?

T: Od té doby, co jsem absolvoval 2005.

S: Proč jste se rozhodl vstoupit do svazu?

T: No, protože si myslím, že je to silná tradice, kterou máme v Dánsku, být součástí silné organizace.

S: Jaké výhody z členství čerpáte?

T: Odebírám Journalisten (časopis svazu), vlastně to není benefit, to můžu i bez členství. Ale jsou tam i nějaké výhody v rámci pojištění. Mám slevy, které můžu získat, když jsem členem. A v neposlední řadě jsou tu semináře a konference

S: A jaké služby, které svaz neposkytuje, byste chtěl mít?

T: Hm, dobrá otázka. Já vlastně nevím. Myslím si, že dostáváme dost. Nic mě nenapadá.

S: Doporučil byste svaz pro své studenty?

T: Ano, doporučím.

S: Jaké jsou podle Vás důvody toho, že většina novinářů jsou členy svazu?

T: Hmm. Nevím. Pro mě jde především o podporu zaměstnanců. Myslím si, že pro spoustu novinářů je motivací záchranná síť uvnitř, která jim zajistí, že neztratí práci a stanou se nezaměstnanými.

S: Kdybyste mohl něco na svazu změnit, co by to bylo?

T: Myslím si, že svaz odvádí dobrou práci. Možná bych se věnoval více pomoci freelancerům.

9.9. Příloha 9 – Rozhovor se Sus

S: Jaké je Vaše povolání?

U: Jsem členem a předsedou skupiny freelancerů a samostatně výdělečně činných lidí v Dánském svazu novinářů.

S: Jak dlouho jste členem?

U: Ha, to už je dávno. Od roku od roku 88. Předsedou skupiny freelancerů jsem od roku 2014.

S: Proč jste vstoupila do svazu?

U: Kvůli podpoře kolektivních smluv od svazu.

S: Jaké výhody ve svazu využíváte?

U: To je docela legrační. Musím se přiznat, že já jich opravdu tolik nevyžívám. Protože jsem zvolena ve výboru svazu, takže jich znám hodně, ale opravdu jich tolik nepoužívám. Používám tarify, ceníky, za kolik stojí můj různý druh práce. To je pro mě velmi důležité.

A kolektivní smlouvy pro freelancery. A ano, pomoc právníků. To jsou především ty, které používám. Víím, od mnoha členů skupiny freelancerů, že tyto věci jsou pro ně nejdůležitější.

S: Jaké benefity Vám chybí?

U Svaz podle mě neposkytuje dostatek kolektivních smluv pro freelancery. Teď se mění situace v EU, tak snad se to změní. Bylo by dobré, aby freelanceři měli stejné výhody jako kmenový zaměstnanci.

S: Většina dánských novinářů jsou členy svazu. Proč si myslíte, že tomu tak je?

U: Ano, hodně. Ale také máme ve svazu hodně kolegů z jiných oborů, než je jen žurnalistika. Máme grafiky, fotografy, spoustu učitelů. Máme dobré renomé a zkušenosti. Lidé to vidí a jdou k nám do svazu. Velké plus pro všechny lidi, kteří se již blíží k důchodovému věku, je také pojištění.

S: Co byste udělal jinak, kdybyste měla možnost?

U: Více kolektivních smluv, to bych udělal jinak. Větší podporu freelancerů, to je teď velký problém. Zapojila bych více studenty a různé školy a univerzity